

Svedočenje Agron Shabani

Agron Šabani je iz opštine Klina/Klinë, živeo je u Donjoj Jašanice/Jashanicë e Poshtme na Kosovu. Njegova porodica pripada manjini Egipćana, koja je zajedno sa Aškalijama i Romima teško stradala za vreme rata na Kosovu. Pripadnici Oslobođilačke vojske Kosova ubili su 17. juna 1999. godine njegovog brata i oca, i ranili majku, a potom i zapalili njihovu porodičnu kuću. Sa ostatkom porodice Agron Šabani sada živi kao raseljeno lice u Rožaju. Svedočio je na Četvrtom regionalnom forumu za tranzicionu pravdu, 28-29.10.2008, u Prištini/Prishtinë, na Kosovu.

Agron Shabani: „Hvala vam, istovremeno pozdravljam sve porodice koje su izgubile svoje najbliže, pozdravljam organizovanje ovog foruma. Meni je drago što smo došli do ovog dana da svaki od nas kaže svoju istinu. Ja sam po profesiji sekretar [udruženja] Egipćana u Rožaje. Ja sam želeo da, pošto učestvuje kako srpski narod tako i albanski narod, učestvuju i Egipćani, Aškalije i Romi iz Rožaja, koji su preživeli teške slučajeve i mnogo patnji od 1989 godine kao svi vi koji ste ovde. Ja sam došao da kažem istinu, koju, od 17. juna [1999], pričam o svom ocu, majci i bratu koji su kao i oni pojedinci pripadnici albanskog naroda zbog ničega, kao i moja porodica, privedeni na mom pragu, jer nismo želeli rat ni za jednu stranu.

Bili smo jedina kuća Egipćana u selu sa 12 kuća, znači Donja Jašanica/Jashanicë e Poshtme, opština Klina/Klinë. Bio sam 16-godišnjak kada sam doživeo ove patnje. Za devet godina... obavestio sam sve, od Rožaja, Kanade do Amerike, ali za ovaj moj slučaj, za 9 godina nije donelo ništa dobro, ničega. Te dve osobe, ja nisam došao ovde da kritikujem i optužujem nijednu stranu, ja sam došao samo za moju porodicu, onako kao svaki od vas što imate patnje u srcu, ja vam u tome verujem, svi ste prošli kroz to, kada ti se ubija pred očima, kao što su rekli ovo dvoje mladih, bez kakvog razloga, to je jako teško. Bez ikakvog razloga. Nije bilo potrebno da se izvrše krivična dela, da čine šta su učinili. Ja molim sve, a prvo molim Ujedinjene nacije da za ovaj slučaj preduzmu neke korake i da osobe koje su učinile to da se pritvore što pre i s ovime završim ovaj apel, ovakvo nasilje, da ne budemo uvek sa suzama u očima. Onako kako mi reče gospođa Kandić, sada ću da ispričam svoj slučaj, moje porodice. 17.06.1999 godine, nakon što su izašle srpske snage iz tog sela, u moju kući su došli brojni oslobodilački vojnici Kosova, dok oni bez nijedne krivice, ničega, nikako ne želim da kritikujem, ali su došli da ispituju, kritikovali su druge stvari ali smo ih mi razočarali i rekli smo im da nismo imali posla sa nijednom stranom. Mi koji smo bili u tom selu nismo bili sa nijednom stranom, nismo želeli rat, tako da su sutradan došle dve osobe, koje poznajem imenom i prezimenom, poznajem ih, znam i gde su im kuće, zato sam ovde ja želim samo njih kritikovati a ostale ne, ne što su svi prošli kroz iste slučajeve, tako da su došli u 9 i 30, bio je utorak, moga brata su pogodili vatrenim oružjem u srce, dok mnogim mecima, rafalom, od brata su se okrenuli ocu bez ijedne krivice, zatim se okrenuli mojoj majci koja od toga dana pa sve do danas ima visok krvni pritisak, imala je tri infarkta i živimo bez ikakvih uslova u Rožaje. Ja kao najmlađi, bio sam 16-godišnjak, poveo sam sestre moga brata

Istrefa, snaju Hasimu, sestre Kadu i Servetu, od trenutka kada su ih ubili oni, ostali smo još dva sata, oni su ih odveli pred našim očima, kuda su ih vodili ne znam. Zbog toga sam došao ovde, samo da bi se pronašli članovi moje porodice, drugo ne bi želeo, one dve osobe što su učinile ovu krivicu ja ih ne kritikujem, neka oni sami kažu istinu i neka se osude za taj slučaj. Oko 8 ili 9 časova uveče izašao sam iz moje kuće čim je pao mrak i kada sam se udaljio 100 metara od moje kuće, moja kuća je zapaljena i pošli smo putem za Klinu/Klinë. Tako sam živeo još dva meseca, potom su nas tražili po svim mestima. Od tud sam došao u centru Kristal – Rožaje, našao sam jedan smeštaj za moju porodicu i od toga dana pa do danas živimo tu uz velike patnje, suzama u očima. Tako bih vas zamolio sve, oni koji su izvršili ove zločine da što pre budu osuđeni i neka istina izađe na videlo. Ja želim znati sudbinu mojih članova porodice. Hvala vam sa moje strane.“